

การจัดทำแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อการจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเขตพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ¹ พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง

Community Environment Planning for Environment Quality Management in Eco-Industrial Development Zone in Tub Ma Sub-district Municipality, Mueang District, Rayong

เอกลักษณ์ ณัคฤทธิ์ (Akekaluk Nuttarit)¹

พรทิพย์ พันธุรุ่ง (Porntip Punyura)²

Received: February 5, 2021

Revised: March 5, 2021

Accepted: April 1, 2021

บทคัดย่อ

การวางแผนพัฒนาประเทศไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจจำเป็นต้องดำเนินการพร้อมกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อให้การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พื้นที่ชุมชนเทศบาลตำบลทับมาได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงเป็นเมืองอุตสาหกรรม ส่งผลเชิงบวกที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจดีขึ้น และส่งผลเชิงลบต่อ

¹ ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Department of Public Administration, Faculty of Political Science and Law,
Burapha University

² ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Department of Sociology, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha
University

สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ชุมชนเคยใช้ประโยชน์ คณะกรรมการจัดทำแผนที่ชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลทับมา จังหวัดระยอง ให้สอดคล้องกับบริบทและปัญหาของพื้นที่ เพื่อให้ได้แผนสิ่งแวดล้อมชุมชนที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เป็นเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนต่อไป โดยใช้ระบบวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยเทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร การประชุมระดมความคิด และการสัมภาษณ์เชิงลึก และใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยทำให้ได้แผนชุมชนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา ซึ่งประกอบไปด้วย แผนงาน โครงการ/กิจกรรม ที่มีเทศบาลตำบลทับมา และคณะกรรมการชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบหลักในโครงการต่าง ๆ ตามแผนงานที่วางไว้ เพื่อจัดการประเด็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบจากการโรงงานอุตสาหกรรมตามกรอบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

คำสำคัญ: แผนสิ่งแวดล้อม, เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ, การมีส่วนร่วมของชุมชน, เขตพัฒนาพื้นที่พิเศษภาคตะวันออก, การพัฒนาที่ยั่งยืน

Abstract

Country development planning results in economic expansion and growth. Therefore, it requires sustainable environmental use, in order to be environmentally friendly with the production and consumption. Tub Ma Sub-district municipal community area has been influenced from being an industrial area. This yields both advantages and disadvantages to the community, namely better economic system and environmental and natural resource exploitation. The researchers have created an environmental plan for Tub Ma Sub-district municipal community in Rayong according to the area conditions and problems in order to achieve a plan which can be a tool for environmentally quality management

toward the community development and ecological industrial zone development for the sustainable environment. Qualitative methodology was employed with participatory action research (PAR). Data collection tools were document, brainstorming, in-depth interview, and content analysis. The results reveal that the ecological industrial zone development plan for Tub Ma Sub-district municipal community area consists of project/activity plans which the municipality and the community committee are responsible to process the planned projects in order to solve the community problems that have impacted industrial plants around the ecological industrial zone and promote the development of the zone to be a sustainable environmental zone.

Keywords: Environmental Plan, Eco-industrial Zone, Community Participation, Eastern Economic Corridor, Sustainable Development

บทนำ

ปัจจุบัน ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ของประเทศที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทำให้ภาครัฐต้องกำหนดนโยบายต่าง ๆ ที่เป็นการเร่งรัดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พร้อมกับให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีนโยบายระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เป็นอีกหนึ่งนโยบายสำคัญในการยกระดับ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย และมีแผนสิ่งแวดล้อมเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (eastern economic corridor: EEC) พ.ศ. 2561-2564 ที่ซึ่งเป็น แผนในการพัฒนารสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ขณะเดียวกันได้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนทั้งการรักษาและฟื้นฟู เพื่อให้ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังเน้นการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ด้วยการเปิดโอกาสให้ประชาชน ในพื้นที่สามารถเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างเท่าเทียมกัน (คณะกรรมการจัดทำ แผนสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก, 2562)

สอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ในการพัฒนาประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมียุทธศาสตร์สำคัญ ประการหนึ่ง คือ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่ประกอบด้วย การป้องกัน พื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การวางแผนระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่ได้กำหนดให้มีการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (eco industrial town) โดยมุ่งเป้าหมายขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของประเทศไทยเพื่อรับโครงการสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมให้มีความสมดุลกับการพัฒนาทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นการปรับเปลี่ยนฐานการผลิตที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและแรงงานไปสู่การผลิตที่เป็นการใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี องค์ความรู้ นวัตกรรม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และนำแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมาใช้ในการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม และสังคมชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

ทั้งนี้เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นการจัดการสิ่งแวดล้อมในบริเวณเมืองหรือพื้นที่ซึ่งมีการพัฒนาอุตสาหกรรมบนพื้นฐานความสมดุลของเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยีที่เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจ ด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยได้รับการยอมรับและความร่วมมือของคนในพื้นที่ ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปัจเจกชน เช่น ครอบครัวและโรงงาน (eco family/green factory) ระดับกลุ่มอุตสาหกรรมหรือชุมชน เช่น นิคมอุตสาหกรรมหรือหมู่บ้านหรือตำบล (eco industrial zone) และระดับเมือง (eco town/eco city) หรือเครือข่าย

ของเมืองหรือจังหวัด เพื่อนำไปสู่การเพิ่มคุณภาพและดุลยภาพในมิติเชิงเศรษฐกิจที่มีความคุ้มค่าในการผลิต มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ มีเสถียรภาพ และชุมชนมีความมั่งคั่ง มิติสิ่งแวดล้อมที่มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี ลดและป้องกันมลพิษ ใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างคุ้มค่าและมีติสังคมที่เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตชุมชน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2562)

สำหรับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในประเทศไทยนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการประกาศให้ห้องที่เขตเทศบาลเมืองมาบตาพุดและพื้นที่บริเวณใกล้เคียงเป็นเขตควบคุมมลพิษ (กรมควบคุมมลพิษ, 2552) และภาคอุตสาหกรรมนำโดยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ผลักดันแนวคิดเรื่องเขตอุตสาหกรรมพิเศษเชิงนิเวศ (eco industrial town) เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมจังหวัดระยองให้เป็นเมืองต้นแบบอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของประเทศไทย (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.) โดยในระยะแรกเป็นการแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรมที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างบูรณาการ จากนั้นจึงสร้างสรรค์เศรษฐกิจและสังคมที่เกื้อกูลกันเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ทั้งนี้กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนดให้พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา จังหวัดระยอง เป็นหนึ่งในพื้นที่นำร่องในกลุ่มจังหวัดพื้นที่รัฐเป็นเศรษฐกิจภาคตะวันออก เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัย และรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานที่เข้ามาทำงานในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง ที่มีแนวโน้มการขยายตัวของเมืองเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เป็นอย่างมาก (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2558)

ดังนั้นคณะกรรมการจัดทำแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลทับมา จังหวัดระยอง ให้สอดคล้องกับบริบทและปัญหาของพื้นที่ พัฒนาเป็นแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เป็นเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดแผนสิ่งแวดล้อมชุมชน

ภายใต้แผนจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศ โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและหลักการบริหารจัดการมาเป็นแนวทางกำหนดมาตรการเพื่อจัดการและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประสิทธิภาพ โดยรูปแบบที่เน้น คือ การสร้างภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานซึ่งภาคีสำคัญที่ต้องมีส่วนร่วม คือ ชุมชน (สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2560) จากบทความวารสารผู้ตรวจการแผ่นดินเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน: ศึกษากรณีป่าชุมชนบ้านคลองห้วยหวาย อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์” (กฤติน จันทร์สนธิมา และอรทัย อินตั๊ะไชยวงศ์, 2559) ได้สรุปรูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติไว้ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วม ค้นหาปัญหา และสาเหตุ 2) การมีส่วนร่วมคิดและสร้างรูปแบบการจัดการให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน 3) การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมให้เกิดความเป็นรูปธรรม 4) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ 5) การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาปกติการข้อตกลงอย่างมีประสิทธิภาพ 6) การมีส่วนร่วมสนับสนุนงบประมาณ 7) การมีส่วนร่วมปฎิบัติตามนโยบาย 8) การมีส่วนร่วมควบคุม ติดตามประเมินผล และร่วมบำรุงรักษาในรูปคณะกรรมการ

กล่าวโดยสรุป การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนตามรูปแบบการมีส่วนร่วม คือ 1) การมีส่วนร่วมคิด ทบทวนเหตุ และปัจจัยของปัญหา 2) การมีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย/แผนในการบริหารจัดการ โดยเน้นให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการดำเนินงานภายใต้การดำรงอยู่ของชุมชน 3) การมีส่วนร่วมดำเนินงานที่ได้กำหนดไว้ในแผนงาน โครงการ/กิจกรรม ภายใต้การให้การสนับสนุนของภาคีเครือข่ายให้สามารถขับเคลื่อนงานได้สอดคล้องกับนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ 4) ร่วมรับผิดชอบด้วยการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมตรวจสอบการดำเนินงาน เพื่อพิจารณาว่ามีส่วนใดที่ขาดยังไม่ได้ทำ หรือยังไม่ครบถ้วน

อันจะนำไปสู่การจัดทำแผนเพื่อการปรับปรุงต่อไป โดยแนวคิดการมีส่วนร่วมดังกล่าว ข้างต้นมีความสอดคล้องกับหลักการดำเนินงานในการทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

แผนชุมชนจากแนวคิดของกรรมการพัฒนาชุมชน คือ แผนที่คนในชุมชนร่วมกันคิด ร่วมกันกำหนดเพื่อวางแผนเบ้าหมายในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเอง โดยใช้ข้อมูลเป็นฐาน เป็นแผนที่เกี่ยวข้องกับวิถีคนในชุมชน แผนชุมชนขึ้นเคลื่อนด้วย 4 แนวคิด ได้แก่ การพัฒนาคน การพัฒนาพื้นที่ การพัฒนาแหล่งรายได้ และการพัฒนาแผนชุมชน (กรรมการพัฒนาชุมชน, 2560)

แนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

แนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (eco industrial town) เป็นแนวคิดที่ประกอบด้วยแนวคิดพื้นฐานสองด้าน ได้แก่ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมือง หากพิจารณา นัยยะของคำประกอบเป็นที่ชัดเจนว่า แนวคิดนี้มีเป้าหมายมุ่งพัฒนาเมืองที่มีอุตสาหกรรม เป็นองค์ประกอบในเมืองนั้น ๆ มีผู้นิยามให้ความหมายเรื่องอุตสาหกรรมนิเวศ และ เมืองไว้ต่าง ๆ โดยผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาความหมายของ “เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” จาก หลายแหล่งข้อมูล สามารถสรุปความหมายได้ว่า “เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” หมายถึง “รูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนบนพื้นฐานความสมดุลของเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม ความสอดคล้องกับภูมายາ และความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยี โดยภาคอุตสาหกรรม ต้องลดการใช้ทรัพยากรและพลังงานหรือการใช้ทรัพยากรและพลังงานให้คุ้มค่า และลด การปลดปล่อยของเสียให้เหลือน้อยที่สุดพร้อมกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อ ให้สามารถดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้ห้าใจสำคัญ คือ จำเป็นต้องได้รับการยอมรับและการมีส่วนร่วม จากชุมชน ชุมชนต้องได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ มุ่งยกระดับคุณภาพ ชีวิตชุมชนและสิ่งแวดล้อมโดยรอบและโดยรวม ด้วยหลักการความร่วมมือเพื่อพากันของ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม หน่วยงานรัฐท้องถิ่น และชุมชน เพื่อมุ่งสู่ประโยชน์ส่วนรวมร่วมกัน” (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2560; กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2562)

การขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป็นนโยบายตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข็งขันได้อย่างยั่งยืน ซึ่งกำหนดตัวชี้วัดให้มีเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำนวน 15 จังหวัด และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ไว้ไม่น้อยกว่า 40 พื้นที่ใน 37 จังหวัด (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2562) และยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนการรักษาพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

สำหรับกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้วาง “roadmap เมืองไทยน่าอยู่อย่างยั่งยืนปี 2560-2579” โดยกำหนดแผนการดำเนินงานเป็นระยะ 20 ปี สร้าง “ท้องถิ่นไทยน่าอยู่อย่างยั่งยืนสู่สังคมสีเขียว” ดังนั้น หากจะพิจารณาขอบเขตของความสัมพันธ์ตามนิยามของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองยั่งยืนแล้ว โดยได้แบ่งระดับความสัมพันธ์เป็น 4 ระดับดังนี้ ประกอบด้วย ระดับโรงงาน ระดับนิคมอุตสาหกรรม ระดับท้องถิ่น และระดับจังหวัด (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2560)

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยใน “ระดับท้องถิ่น” โดยครอบคลุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีนิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่ พัฒนาในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นควบคู่กันไปกับภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นหลักในการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นนั้น ๆ สู่การเป็น “เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม” (eco industrial town)

ขอบเขตการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาเทศบาล แผนด้านสิ่งแวดล้อม และแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เช่น แผนแม่บท พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัด และแผนปฏิบัติการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ปี พ.ศ. 2560-2564 ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และการดำเนินงานพัฒนาเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน จากนั้นดำเนินกระบวนการจัดทำแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลทับมา พร้อมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ผู้แทนหน่วยราชการ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาล ตำบลทับมา เกี่ยวกับประเด็นการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภูมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายด้านเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนและเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศไปปฏิบัติ

และดำเนินการจัดทำร่างแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนเทศบาลตำบลทั่วมาที่สอดคล้องกับบริบทรวมทั้งมีการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้นำชุมชนนำร่องเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research: PAR) โดยคณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลปฐมภูมิจากประชาชนในพื้นที่เขตอุตสาหกรรม ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (content analysis) และจัดทำแผนชุมชนในพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อผลักดันแผนชุมชนสู่การนำไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ผู้มีคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับการทำเนินงานเมืองอุตสาหกรรมนิเวศในพื้นที่ ซึ่งมีความสำคัญในการแสดงความคิดเห็น โดยที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ผู้นำชุมชนและอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด 5 ท่าน

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฝ่ายการเมือง 2 ท่าน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฝ่ายข้าราชการประจำ 2 ท่าน เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 1 ท่าน

กลุ่มที่ 3 ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ผู้แทนอุตสาหกรรมจังหวัด ผู้แทนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้แทนศูนย์อนามัยที่ 6 และผู้แทนสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด รวมทั้งหมด 4 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- กิจกรรม เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลชุมชนด้วยการให้ชุมชนระดมความคิดและแสดงความคิดเห็น และเพื่อสร้างแผนกลยุทธ์ชุมชนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยกิจกรรมประกอบไปด้วย

- กิจกรรมสร้างภาพฝัน (future search conference: F.S.C) จัดขึ้นในวันที่ 15 กรกฎาคม 2562 ณ เทศบาลตำบลทับมา เป็นกิจกรรมระดมสมองที่ช่วยให้ชุมชนได้รับรู้ศักยภาพของตนเอง มองเห็นปัญหาและอุปสรรคทั้งในอดีตและปัจจุบัน เพื่อจะได้มีการพัฒนา แก้ไข ซึ่งเป็นการนำชุมชนไปสู่เป้าหมายการเป็นเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศอย่างยั่งยืน เชื่อมโยงเป็นภาพอนาคตของชุมชนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มีผู้เข้าร่วมประชุม 80 ท่าน

- กิจกรรมการประชุมระดมความคิด จัดขึ้นในวันที่ 5 สิงหาคม 2562 ณ เทศบาลตำบลทับมา เป็นกิจกรรมประชุมระดมสมองเพื่อค้นหาอนาคตร่วมกันของชุมชน (future search) และนำไปกำหนดแผนและโครงการ มีผู้เข้าร่วมประชุม 80 ท่าน

- กิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดขึ้นในวันที่ 16 กันยายน 2562 ณ เทศบาลตำบลทับมา เป็นกิจกรรมประชุมระดมสมองที่มีการกระตุ้นให้ชุมชนเป็นผู้ถ่ายทอดข้อมูลและรวบรวมเรียนรู้ข้อมูลที่ได้จัดทำเป็นแผนและโครงการภายใต้กรอบ 4 ประเด็น คือ 1) การสร้างเครือข่ายฝ่ายวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมภาคประชาชน 2) ข้อเสนอแนะกลไกการป้องกันและยับยั้งเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม และการดำเนินการรณรงค์ในพื้นที่ 3) แนวทางการพัฒนาชุมชนให้เป็นชุมชนต้นแบบด้านการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามแนวทางการพัฒนามีองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสู่เมืองสีสัน 4) ข้อเสนอแนะกลไกการขับเคลื่อนแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนสู่การปฏิบัติและการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ มีผู้เข้าร่วมประชุม 80 ท่าน

2. แบบสัมภาษณ์ปลายเปิด เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบบสัมภาษณ์แต่ละชุดประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามนำเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ชุมชน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

- การพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเครือข่ายผู้นำชุมชนนำร่อง

- การสร้างเครือข่ายฝ่ายวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมภาคประชาชน

- ปัญหาและข้อเสนอแนะกลไกการป้องกันและยับยั้งเรื่องร้องเรียนด้านสิ่งแวดล้อม และการดำเนินการรณรงค์ในพื้นที่

- แนวทางการพัฒนาชุมชนให้เป็นชุมชนต้นแบบด้านการจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมตามแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน
- ข้อเสนอแนะกลไกการขับเคลื่อนแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนสู่การปฏิบัติ และการขอรับสนับสนุนงบประมาณ

แบบสัมภาษณ์ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยตรวจสอบความสอดคล้องรายด้าน (item object congruence: IOC) ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และความถูกต้องของภาษา และดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบร่วม มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.66-1.00

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (literature review) การประชุมระดมความคิด (brainstorming) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview)

1. การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร คณะผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย แนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ แผนงานด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการบททวนแผนพัฒนาเทศบาล แผนด้านสิ่งแวดล้อม และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เช่น แผนแม่บทพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัด และแผนปฏิบัติการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ปี พ.ศ. 2560-2564 ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และแผนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การประชุมระดมความคิด คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (participatory action research: PAR) เพื่อจัดทำแผนสิ่งแวดล้อมชุมชน โดยใช้กิจกรรมสร้างภาพฝัน (future search conference) การระดมความคิดเห็น (brainstorming) และการประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) ที่ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มผู้นำชุมชนและอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (อุตสาหกรรมจังหวัด ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ศูนย์อนามัยที่ 6 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

3. การสัมภาษณ์เชิงลึก คณาจารย์ได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ ผู้แทนจากหน่วยราชการ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฝ่ายการเมือง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฝ่ายข้าราชการประจำ เจ้าหน้าที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และ ผู้นำชุมชน รวมทั้งสิ้น 14 ท่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณาจารย์จัดนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร การประชุมระดมความคิด และการสัมภาษณ์เชิงลึก และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงเนื้อหา (content analysis) และจัดทำร่างแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ผลการวิจัย

คณาจารย์จัดนำข้อมูลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ซึ่งประกอบไปด้วย บริบทการดำเนินงานพัฒนาแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เขตพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา และแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เขตพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี) พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา จังหวัดระยอง

ตอนที่ 1 บริบทการดำเนินงานพัฒนาแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เขตพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา

พื้นที่เทศบาลตำบลทับมาอยู่ในเขตควบคุมพิเศษของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อยู่อาศัย โดยพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลทับมาไม่มีโรงงานขนาดใหญ่มีเพียงโรงงานขนาดเล็กที่เน้นการประกอบชิ้นส่วนและซ่อมบำรุงเครื่องจักร ทำให้มีมลพิษไม่สูงมากนัก ทางเทศบาลได้รับข้อร้องเรียนเหตุรำคาญจากกลุ่ม เสียง และ น้ำเสียง ซึ่งก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงที่มีความรุนแรงในระดับปานกลาง

โดยที่เจ้าหน้าที่และผู้นำชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลทับมา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระดับปานกลาง สามารถจัดการสิ่งแวดล้อม และแก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้แต่ไม่สามารถจัดการต้นเหตุของปัญหา เนื่องจากมีข้อจำกัด ในด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร และด้านเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจดูคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทำให้เทศบาลตำบลทับมา มีความต้องการพัฒนาและเสริมศักยภาพของ บุคลากรในด้านเทคนิค วิธีการดำเนินงานในแต่ละมิติทั้งด้านกายภาพ การจัดการ สิ่งแวดล้อม การเฝ้าระวังมลพิษ ตลอดจนแนวทาง/เทคนิค วิธีการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ ตลอดจนเสริมสร้างความตระหนัก ของบุคลากร และความเข้าใจถึงความสอดคล้องของภาระงานประจำกับการดำเนินงาน ด้านเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลทับมา มีศักยภาพด้านการจัดสาธารณูปโภค เพื่อให้บริการประชาชน รองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม และการบังคับใช้ กฎหมายของอนุญาตปลูกสร้างอาคาร แต่มีศักยภาพจำกัดในงานด้านกายภาพที่ต้อง ใช้เทคนิคขั้นสูง จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ เทศบาลตำบลทับมาได้ส่งเสริมเศรษฐกิจในท้องถิ่น สร้างรายได้ของประชาชนโดยจัด โครงการส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่การส่งเสริมการปลูกผักปลอดสารพิษ ในครัวเรือน การจัดทำปุ๋ยและน้ำหมักชีวภาพไว้ใช้เองเพื่อลดรายจ่ายและลดปริมาณขยะ ตลอดจนการส่งเสริมกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ กะปิ ดอกไม้พวงหรีด เป็นต้น สามารถ สร้างเป็นรายได้หลักหรือรายได้เสริมของชุมชนได้ ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลทับมาดำเนินงานภายใต้บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีศักยภาพ ใน การดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชน สามารถดูแลคุณภาพชีวิต และกระตุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับเทศบาลใน การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและพัฒนาเมืองไปพร้อม ๆ กัน

นอกจากนี้ เทศบาลตำบลทับมา ยังมีเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม ภาคประชาชน เช่น ชุมชนคนริมน้ำซึ่งทำหน้าที่เฝ้าระวังคุณภาพน้ำเสีย และแจ้งเหตุ ให้แก่เทศบาลเพื่อสามารถดำเนินการระงับเหตุได้อย่างทันท่วงที อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน (อสม.) อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.)

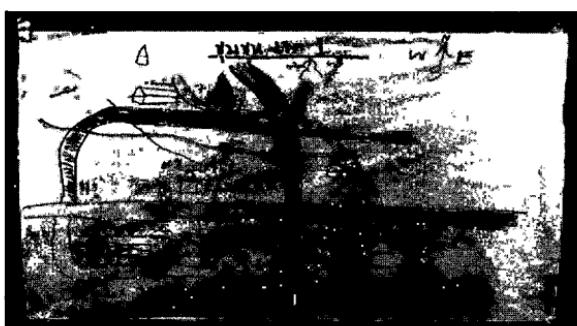
อาสาสมัครห้องถินรักษ์โลก (อตล.) และสายลับดาวเทียม ซึ่งเป็นกลไกการดำเนินงานตามนโยบายจากส่วนกลาง ได้รับการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ และได้รับการจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งเป็นการสนับสนุนด้านงบประมาณและการสร้างเครือข่าย ทั้งนี้เทศบาลตำบลทับมา มีความต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการจากภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ให้ความช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาทางแนวทางในการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมและการสร้างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อรับการขยายตัวของเมืองที่จะเกิดขึ้นตามนโยบายระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ในส่วนปัญหาการป้องกันและยับยั้งเรื่องร่องเรียนด้านสิ่งแวดล้อมและการดำเนินการกรณีฉุกเฉินในพื้นที่นั้น เทศบาลตำบลทับมาใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ในการดำเนินการจัดการเรื่องอ้งเรียนเหตุเดือดร้อนร้ายแรงต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายของส่วนเรื่องที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ เทศบาลฯ ได้ดำเนินการประสานหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการต่อไป โดยมีแนวทางการพัฒนาชุมชนในพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาล ตำบลทับมา ให้เป็นชุมชนต้นแบบด้านการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน การให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดระเบียบชุมชน กฎระเบียบ และแนวทางการรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมของชุมชน เช่น โครงการถนนปลอดถัง การส่งเสริมการคัดแยกและใช้ประโยชน์จากขยะ เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางให้ประชากรที่จะย้ายถิ่นเข้ามาปฏิบัติตาม เพื่อรักษาความสะอาดและคุณภาพสิ่งแวดล้อมของพื้นที่เทศบาลตำบลทับมาต่อไป

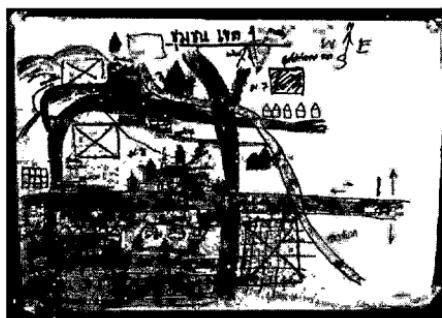
ทั้งนี้เทศบาลตำบลทับมา มีความต้องการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม โดยมุ่งที่การพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่เทศบาลให้มีความรู้และมีกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และต้องการได้รับการสนับสนุนในด้านองค์ความรู้เพิ่มเติมจากหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ตลอดจนการสนับสนุนงบประมาณตามทั้งจากภาครัฐและเอกชน โดยมีข้อเสนอให้บูรณาการในระดับนโยบาย ตลอดจนการทำงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ตอนที่ 2 แผนสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เขตพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เทศบาลตำบลทับมา จังหวัดระยอง

พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา มีการเปลี่ยนแปลงชุมชนจากอดีตสู่ปัจจุบัน โดยพบว่า ในอดีตพื้นที่เทศบาลตำบลทับมา ประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1-5 ต่อมานานาประเทศเพิ่มมากขึ้น จึงแยกหมู่ที่ 1 ออกเป็นหมู่ที่ 7 หมู่ที่ 2 แยกออกเป็นหมู่ที่ 6 หมู่ที่ 4 แยกออกเป็นหมู่ที่ 8 ส่วนหมู่ที่ 3 และ 5 ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ปัจจุบัน เทศบาลตำบลทับมา มีพื้นที่ในความรับผิดชอบจำนวนทั้งสิ้น 8 หมู่บ้าน แบ่งเป็น 2 เขต ตามเขตการเลือกตั้งของพื้นที่ โดยเขต 1 ประกอบด้วย หมู่ที่ 5, 6, 7, 8 และเขต 2 ประกอบด้วย หมู่ที่ 1, 2, 3 และ 4 ภาพที่ 1 แสดงแผนที่ภาพวาดอดีต ก่อนการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมของพื้นที่ชุมชนเขต 1 และภาพที่ 2 แสดงแผนที่ภาพวาดสถานการณ์เมื่อมีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ชุมชนเขต 1

ภาพที่ 1 แผนที่ภาพวาดอดีตก่อนการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมของพื้นที่ชุมชนเขตที่ 1

ภาพที่ 2 แผนที่ภาพวาดสถานการณ์เมื่อมีการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ชุมชนเขตที่ 1

ในอดีตคนชุมชนตำบลทับมา้มีอาชีพหลัก คือ เกษตรกรรม ได้แก่ การทำนาข้าว สวนมะพร้าว สวนผลไม้ ไร้อ้อย ไรมันสำปะหลัง สวนยาง วิถีชีวิต และสังคมในชุมชน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เชิงกันและกัน แบ่งปันกัน พึ่งพา กัน มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีวัฒนธรรมสำคัญ คือ งานบุญสารทเดือนสิบ ซึ่งเป็นประเพณีที่เกี่ยวข้อง กับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

หลังจากที่มีโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาก่อตั้งในชุมชนส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง สภาพพื้นที่ทำการเกษตรเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม ส่งผลกระทบให้ชาวชุมชนมีการเปลี่ยนอาชีพจากการทำงานจากเดิมที่มีที่นาเป็นของตนเอง ปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้เป็นห้องเช่า รวมถึง การขายที่ดินให้กับนายทุนเข้ามาสร้างหมู่บ้านจัดสรรเพื่อรับผู้อ้ายถิ่นเข้ามาทำงาน ในเขตนิคมอุตสาหกรรม มีการถมที่ลุ่มเพื่อสร้างเป็นที่พื้นที่อยู่อาศัย ทำธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง ตลอดจนเกิดการเปลี่ยนวิถีชีวิตจากเดิมที่มีการพึ่งพา อาศัยกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีการลงแรงช่วยเหลือกันทำงาน เปลี่ยนมาเป็น การจ้างแรงงาน ลูกหลานไม่ได้อยู่กับครอบครัวเดิม ขณะที่มีความเจริญมากขึ้นใน ระบบสาธารณูปโภคทั้งไฟฟ้า ประจำ ถนน และการสื่อสาร

จะเห็นได้ว่า การพัฒนาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชุมชน ต่างมุ่งหวังให้เป็นการสร้าง ความเจริญในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง แต่การพัฒนาที่ไม่ระมัดระวัง ละเลยผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมาจากการพัฒนา จะส่งผลกระทบเชิงลบ โดยชุมชนเทศบาลตำบลทับมาประสนบปัญหาทั้งทางตรงและ ทางอ้อม เป็นต้นว่า ในส่วนของมิติภายในภาพพับปัญหาน้ำท่วม ปัญหาการจราจร ปัญหา สุขภาพในชุมชน ระบบสาธารณูปโภคไม่เพียงพอ ในส่วนของมิติสังคมพับปัญหา การเพิ่มมากขึ้นของประชากรในพื้นที่ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเพิ่มขึ้น ของขยะมูลฝอย มิติเศรษฐกิจพับปัญหาค่าครองชีพสูง ในส่วนของมิติสิ่งแวดล้อม พับปัญหาความพิษทางอากาศ ดินเสื่อมโทรม น้ำเน่าเสีย และในมิติการบริหารจัดการ พบปัญหาความยากลำบากในการปฏิบัติตามแผนงานหรือแนวทางแก้ไขปัญหาที่ วางแผนไว้

จากประเด็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรมตามกรอบ เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อหา แนวทางร่วมกันพัฒนาชุมชนตามมิติเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เกิดแผนชุมชนเมือง

อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา ซึ่งประกอบไปด้วย แผนงาน โครงการ/กิจกรรม โดยเทศบาลตำบลทับมา และคณะกรรมการชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบหลัก

ตารางที่ 1 รายละเอียดสำคัญของแผนชุมชนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา

กรอบเมือง ตัวชี้วัด		ประเด็น	แผนงาน	โครงการ/กิจกรรม
อุตสาหกรรม เมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ	เชิงนิเวศ			
มิติสังคม	ด้านที่ 17 คุณภาพ ความปลอดภัย ชีวิตและสังคมของ คนในท้องถิ่น โดยรอบ	ผู้ระวัง	เพิ่มกล้องวงจรปิด ในพื้นที่ชุมชน เพื่ออยู่ผู้ระวัง เทศบาล	เพิ่มกล้องวงจรปิด ในพื้นที่ชุมชน เพื่ออยู่ผู้ระวัง เทศบาล
	ผู้สูงอายุขาดคน ดูแล/ถูกทอดทิ้ง	ส่งเสริมศักยภาพ ผู้สูงอายุ ด้านเศรษฐกิจ	ส่งเสริมให้มีกิจกรรม พัฒนาอาชีพกับ ผู้สูงอายุ	
	เครือข่ายความร่วมมือ/ การรวมกลุ่ม กิจกรรมในชุมชน	พัฒนา การท่องเที่ยว ชุมชน	ส่งเสริมประเพณีและ วัฒนธรรมในชุมชน เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว	
มิติ สิ่งแวดล้อม	ด้านที่ 9 การจัดการ ขยะ วัสดุเหลือใช้	การจัดการขยะ โดยชุมชน	การจัดการขยะ โดยชุมชน	- ครัวเรือนไร้ขยะ - ขยายอีมิ - เก็บทองจากกองขยะ
	ด้านที่ 7 การจัดการ multiplicatingกลืน/เสียง คุณภาพน้ำ	จัดการ multiplicating โดยคนในชุมชน	- สร้างเครือข่ายดูแล แหล่งน้ำ “ชุมชน คนริมน้ำ”	
	ด้านที่ 8 การจัดการ คุณภาพอากาศ	ร่วมมือกับ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ		- อาสาสมัคร รักษสิ่งแวดล้อม
มิติ กิจภาพ	ด้านที่ 1 การจัด วางแผนที่ตั้งและ การจัดการพื้นที่	น้ำท่วมขังในชุมชน การจราจร	พัฒนาพื้นที่ อย่างยั่งยืน	- จิตอาสาดูแล คลอง ให้ปลอดขยะ - อาสาสมัครดูแล ความปลอดภัย บนท้องถนน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

กรอบเมือง	ตัวชี้วัด				
อุตสาหกรรม	เมืองอุตสาหกรรม	ประเด็น	แผนงาน	โครงการ/กิจกรรม	
เชิงนิเวศ	เชิงนิเวศ				
มิติ เศรษฐกิจ	ด้านที่ 4 เศรษฐกิจ มีการรวมกลุ่ม	การสร้างอาชีพ	- สร้างงานให้ผู้สูงอายุ		
เศรษฐกิจ ห้องถิน	ทำกิจกรรมในชุมชน เชิงบูรณาการ		- กลุ่มคน 3 วัย สร้างรายได้		
			สร้างความอบอุ่น		
มิติ การบริหาร จัดการ	ด้านที่ 18 การบริหาร ให้นำไปสู่การปฏิบัติ ในกระบวนการ	แผนที่จัดทำไม่ค่อย	สร้างการมีส่วนร่วม การจัดทำแผนชุมชน		
	พื้นที่อย่างมีส่วนร่วม	ให้ดำเนินการ	โดยชุมชนเพื่อชุมชน		
		แผนชุมชน			

จากตารางที่ 1 เป็นตารางสรุปการระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของตัวแทนชุมชนเทศบาลตำบลทับมา ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนชุมชนทุกหมู่บ้าน ประธานชุมชน และผู้นำชุมชนจำนวนรวมทั้งสิ้น 80 คน ผ่านเครื่องมือวิจัย ได้แก่ การสหท้อนภาพในอนาคตของชุมชน และเครื่องมือเพื่อการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชน ได้แก่ SWOT analysis และการทำ future search analysis เมื่อได้ร่างแผนชุมชนภายใต้กรอบอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ แผนดังกล่าวได้ถูกขับเคลื่อนโดยเทศบาลตำบลทับมา โดยนายกเทศบาลตำบลทับมาเข้าร่วมสังเกตการณ์และร่วมเวทีประชาพิจารณ์แผนฯ จนกระทั่งกระบวนการในการร่วมรับมอบแผนชุมชน และนำเสนอเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติของเทศบาลฯ ในช่วงปีงบประมาณ 2563-2564 ภายใต้การกำกับติดตาม การดำเนินงานโดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานในพื้นที่ และเครือข่ายในองค์กร ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระยอง เครือข่ายจากโรงงานใกล้เคียงและกองทุนไฟฟ้าที่ให้การสนับสนุน ทั้งด้านความรู้เชิงวิชาการ และงบประมาณสนับสนุนโครงการ ทั้งนี้เทศบาลตำบลทับมา คณะกรรมการชุมชนจะเป็นผู้รับผิดชอบหลักและได้รับการสนับสนุนจากชุมชนทั้ง 8 หมู่บ้านที่มีส่วนร่วม และดำเนินการให้โครงการบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดกรอบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ด้วยกระบวนการของการจัดทำแผนฯ โดยให้ตัวแทนชุมชนทั้ง 8 หมู่บ้าน ผู้นำท้องถิน และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเข้ามามีส่วนร่วมให้กระบวนการทบทวนชุมชนของตนเองในอดีต ก่อนมีการตั้งนิคมอุตสาหกรรมโดยรอบชุมชน และเมื่อมีการเกิดนิคม

อุตสาหกรรมกระบวนการกำหนดภาพผ่านของชุมชนโดยชุมชน และนำมาสู่กระบวนการ วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค จนทำให้เกิดกระบวนการคิดแผนชุมชน เพื่อมุ่งเป้าสู่การที่ทำให้ชุมชนสามารถอยู่ร่วมกับนิคมอุตสาหกรรม โดยตามนิยามของ เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ คือ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมและชุมชนโดยสร้าง ความสมดุลระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนา อย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย โรงงานอุตสาหกรรม และชุมชน ในท้องถิ่น (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.)

ภาพที่ 2 การส่งมอบแผนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้แก่เทศบาลตำบลทับมา

อภิปรายผล

ประเทศไทยให้ความสำคัญการพัฒนาและการลงทุนด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการเร่งรัด การขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางความเจริญก้าวหน้าของ ประเทศ และในทางเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ภาครัฐจึงได้กำหนด นโยบายต่าง ๆ ที่เป็นการเร่งรัดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พร้อมกับการให้ความสำคัญ ด้านสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่กำหนดให้มีการพัฒนา ประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยการสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจและสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่เป็นการจัดการสิ่งแวดล้อมในบริเวณเมือง หรือพื้นที่ซึ่งมีการพัฒนาอุตสาหกรรม บนพื้นฐานความสมดุลของเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยี ที่เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

พร้อมกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยได้รับการยอมรับและความร่วมมือของคนในพื้นที่ในทุกระดับ

พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา จังหวัดระยอง เป็นพื้นที่ในเขตควบคุมคลพิษของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และเป็นหนึ่งในพื้นที่นำร่องในกลุ่มจังหวัดพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก วิถีชีวิตรเปลี่ยนไปจากในอดีตด้วยอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงพื้นที่การเกษตรเป็นอุตสาหกรรม ด้วยการพัฒนาพื้นที่เป็นนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดตามนโยบายรัฐบาลในอดีต ผลการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ทำให้วิถีชีวิตเดิมเปลี่ยนไป พื้นที่ที่เคยเป็นที่ลุ่มกักเก็บและระบายน้ำได้ดีก็ถูกดูมเพื่อสร้างเป็นพื้นที่อยู่อาศัยเพื่อทำธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย ฯลฯ ส่งผลให้ชุมชนเกิดปัญหาน้ำท่วมขังซ้ำซาก นอกจากนี้ พื้นที่บริเวณโดยรอบเป็นโรงงานอุตสาหกรรมและพื้นที่สำหรับทึ่งขยาย ทำให้ประชาชนประสบปัญหามลพิษในระดับปานกลาง เกิดเหตุร้ายจากกลิ่น เสียง และน้ำเสียตามมา

ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่และผู้นำชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลทับมา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระดับปานกลาง โดยสามารถจัดการสิ่งแวดล้อมและแก้ไขปัญหาเบื้องต้น มีศักยภาพด้านการจัดสาธารณูปโภคเพื่อให้บริการประชาชน รองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมได้ในระดับหนึ่ง ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถดูแลคุณภาพชีวิตและมีส่วนร่วมกับเทศบาล ในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและพัฒนาเมืองไปพร้อม ๆ กัน ทั้งนี้เทศบาลตำบลทับมา มีความต้องการพัฒนาและเสริมศักยภาพของบุคลากรในด้านเทคนิค วิธีการดำเนินงาน ในทุกมิติ ต้องการความรู้ด้านวิชาการจากภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ให้ความช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษา หาแนวทางในการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมและการสร้างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองที่จะเกิดขึ้น ตามนโยบายระยะเรียบร้อยเศรษฐกิจภาคตะวันออก

เทศบาลตำบลทับมาจัดให้มีเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมภาคประชาชน ซึ่งเป็นเครือข่ายจัดตั้งตามนโยบายและกลไกของราชการส่วนกลาง มีการดำเนินงานตามระบบแต่ยังขาดความจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งหากพิจารณาในด้านนี้จะพบว่า ยังไม่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของ

การนิคมแห่งประเทศไทย (2560) ในมิติการบริหารจัดการที่มุ่งอยู่บนหลักการมีส่วนร่วม และหลักธรรมาภิบาลเพื่อประโยชน์สุขของทุกภาคส่วน

จะเห็นได้ว่า การพัฒนาพื้นที่เทศบาลตำบลทับมา เพื่อสร้างความเจริญในพื้นที่ สร้างคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจ ได้ส่งผลกระทบที่ก่อให้เกิดปัญหาทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นเทศบาลตำบลทับมา จึงได้ระดมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางร่วมกันพัฒนาชุมชน ตามมิติเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ทำให้ได้แผนชุมชนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่ เทศบาลตำบลทับมา ที่ประกอบไปด้วย แผนงาน โครงการ/กิจกรรม ที่มีเทศบาลตำบล ทับมา และคณะกรรมการชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ที่มีเป้าหมายในการยกระดับการพัฒนา ประเทศไทยมีความมั่นคงปลอดภัย มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างพอดีไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่มุ่งเน้นการสร้างความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพ สิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม (ปี 2559-2564) ในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกับ ผลการวิจัยของชัยน์ต์ ตันติวัสดาการ, อนัน อรุณเรืองสวัสดิ์, บันทูร เศรษฐศิริโตร์ม, ไพลิชช พานิชย์กุล และทรงพันธุ์ ตันตระกุล (2559) ที่ได้พัฒนามาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ เพื่อเป็นรูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนบนพื้นฐานความสมดุลของ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม ความสอดคล้องกับกฎหมาย และความเป็นไปได้ทาง เศconomic ด้วยการลดการใช้ทรัพยากรและพลังงาน หรือการใช้ทรัพยากรและพลังงาน ให้คุ้มค่าและลดการปล่อยของเสียให้เหลือน้อยที่สุด พร้อมกับการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิตด้วยหลักการความร่วมมือเพื่อพากันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้พัฒนา นิคมอุตสาหกรรม หน่วยงานรัฐท้องถิ่น และชุมชนเพื่อมุ่งสู่ประโยชน์ส่วนรวมร่วมกัน

ผลการศึกษาพบว่า โครงการตามแผนชุมชนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่ เทศบาลตำบลทับมา ส่วนใหญ่เป็นโครงการที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนใน ชุมชน ทั้งนี้ เพราะแม้พื้นที่เทศบาลตำบลทับมาจะอยู่ในเขตควบคุมมลพิษของนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุดแต่กลับไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ตั้งอยู่ ประกอบกับ กลไกการควบคุมมลพิษและสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่เข้มข้น และการกำกับดูแลด้านสังคม

และสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ (CSR) เป็นไปอย่างเข้มแข็งสร้างความไว้วางใจจากชุมชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี ซึ่งแตกต่างกับผลการศึกษาของธันวาดี สุขสาโรจน์ และชัยศรี สุขสาโรจน์ (2562) ที่ศึกษาเรื่อง การจัดทำแผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ชุมชนในเขตพื้นที่พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จ.ราชบุรี ที่โครงการส่วนใหญ่มุ่งเน้นกิจกรรมด้านการควบคุม เฝ้าระวัง และป้องกันปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เป็น เพราะประชาชนในพื้นที่ยังมีความกังวลต่อการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรม และยังขาดการสร้างความเชื่อมั่น ความเข้าใจอันดีระหว่างชุมชน และภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ จังหวัดราชบุรี

ข้อเสนอแนะ

คงจะผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของชุมชนในพื้นที่เทศบาล ตำบลทับมา และผู้บริหารเทศบาลตำบลทับมา ต่อแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เขตพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เทศบาลตำบลทับมา

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ข้อเสนอแนะจากชุมชนพื้นที่เทศบาลตำบลทับมา

ควรมีการกระตุ้นขวัญกำลังใจของผู้นำชุมชน และสร้างแรงจูงใจให้คนรุ่นใหม่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชุมชน เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการขยายเครือข่ายโดยภาคเอกชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน และให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการของเสียที่ปล่อยออกจากโรงงานอุตสาหกรรมและสถานประกอบการ นอกจากนี้ ควรมีการเสริมสร้างความรู้ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้มากยิ่งขึ้น โดยหน่วยงานภาครัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ชุมชนสามารถเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้

2. ข้อเสนอแนะจากผู้บริหารเทศบาลตำบลทับมา

1) ควรกำหนดแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนฯ ให้ครอบคลุมการพัฒนาด้านการจัดการผังเมือง โครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (smart city) รวมถึงต้องพิจารณาบริบทของการพัฒนาเมืองเพื่อรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต รองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและรองรับนโยบายระยะเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

2) ควรกำหนดแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนฯ ให้ครอบคลุมปัญหาของชุมชน เป็นที่น่าพอใจ การลดปริมาณขยะ การจัดการมลพิษทางน้ำ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และครอบคลุมพื้นที่วัด โรงเรียน และพื้นที่สาธารณะประโยชน์ต่าง ๆ ตลอดจนครอบคลุมทุกกลุ่มชุมชน อาทิ เด็กนักเรียน และผู้สูงอายุ

3) ภาครัฐควรกระจายอำนาจการบริหารการจัดการให้แก่ส่วนท้องถิ่นอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม เพื่อให้เทศบาลมีขอบเขตอำนาจในการบริหารจัดการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

4) การพัฒนาเทศบาลในอนาคตจำเป็นต้องพัฒนาผู้นำชุมชนรุ่นใหม่ สร้างกระบวนการจูงใจให้คนรุ่นใหม่เข้ามาร่วมกิจกรรมการพัฒนา กับเทศบาลให้มากยิ่งขึ้น

5) ปัญหาในอนาคตของพื้นที่เทศบาลต่ำบลทั่วไป คือ การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ซึ่งจะเพิ่มจำนวนการขยายตัวของเศรษฐกิจในพื้นที่ ส่งผลให้กฎระเบียบแนวทางปฏิบัตินของชุมชนดังเดิมอาจจะเปลี่ยนแปลงไป จึงควรมีการกำหนดแนวทางปฏิบัตินของประชาชนที่จะย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ และจัดทำเป็นระเบียบเมืองเพื่อให้ชุมชนดั้งเดิมและชุมชนใหม่สามารถอยู่ร่วมกันได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะพื้นที่เทศบาลต่ำบลทั่วไป ซึ่งเป็นเพียงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ดังนั้นหากจะส่งเสริมการจัดการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศแล้วควรมีการจัดทำการศึกษาในลักษณะเดียวกันให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ และควรเชื่อมโยงผลการศึกษาในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นแผนสิ่งแวดล้อมชุมชนของทั้งพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดต่อไป

รายการอ้างอิง

- กรรมการพัฒนาชุมชน. (2560). กระบวนการบูรณาการขับเคลื่อนแผนชุมชน. เข้าถึงได้จาก district.cdd.go.th/buengbun/แผนชุมชน
- กรมควบคุมมลพิษ. (2552). ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 32. เข้าถึงได้จาก https://www.pcd.go.th/laws/ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ_ฉบับที่_32
- กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2562). เกณฑ์และตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ: กองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม.
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2560). Roadmap เมืองไทย نحوอยู่อย่างยั่งยืน ปี 2560-2579. เข้าถึงได้จาก <https://datacenter.deqp.go.th/service-portal/green-city/la-21-system/download/>
- กฤษติน จันทร์สนธิมา และอรทัย อินตั๊ไซยวงศ์. (2559). การมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน: ศึกษาเฉพาะกรณี ป่าชุมชนบ้านคลองห้วยหาวย อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์. วารสารผู้ตรวจการแผ่นดิน, 9(1), หน้า 58-79.
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). ครอบแนวทางการพัฒนา Eco ของ กนอ. เข้าถึงได้จาก <https://www.iate.go.th/eco/en/เกี่ยวกับecocenter/> ครอบแนวทางการพัฒนา ECO ของ กนอ.
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2558).นโยบายการพัฒนา Eco ของไทย. เข้าถึงได้จาก <https://www.iate.go.th/eco/en/%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9Aecocenter/eco-policy>
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2560). คู่มือเกณฑ์โรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco factory) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการจัดทำแผนสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก. (2562). แผนสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561-2564. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

ชัยนันต์ ตันติวัสดาการ, ออนไลน์ อรุณเรืองสวัสดิ์, บันทูร์ เศรษฐกิจโรม, ไพรสิรุ พานิชย์กุล และทรงพันธุ์ ตันตระกูล. (2559). รายงานวิจัยการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธนวดี สุขสาโรจน์ และชัยศรี สุขสาโรจน์. (2562). โครงการจัดทำแผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน ในเขตพื้นที่พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดราชบุรี. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล

สถาบันอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). การส่งเสริมและพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (*Eco industrial town*). เข้าถึงได้จาก <https://weis.fti.or.th/eco-industrial-town/>

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดิบบัทที่ 12 พ.ศ. 2560-2564. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/download/document/SAC/NS_PlanOct2018.pdf

สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2560). แผนจัดการสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564. เข้าถึงได้จาก www.onep.go.th/คลังความรู้/เอกสารเผยแพร่/ยุทธศาสตร์และแผนงาน/แผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมพ.ศ.2560-2564